

Bilag.

Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser.

København, den 12. April 1934.

Til det fra Landstinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om visse Spare- og Udlaansvirksomheder.

I Anledning af den for Tiden i det høje Landsting behandlede Lovgivning om visse Spare- og Udlaansvirksomheder tillader Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser sig herved at fremsætte følgende Bemærkninger over for det høje Landstingsudvalg:

I den Redegørelse, som er afgivet til Ministeriet for Handel og Industri af Professorerne Axel Nielsen og Kr. Sindballe, er det fremhævet, at det fælles Træk for de Spare- og Udlaansvirksomheder, som Undersøgelsen omfatter, og som den nu foreslaaede Lovgivning i første Linie tager Sigte paa, er den kollektive Formaaalsopsparring, hvilket vil sige Opsparing til et bestemt Formaal, f. Eks. Bygning af eget Hus, Afløsning af Prioriteter o. lign. Fællesrepræsentationen ønsker heroverfor først at henlede Opmærksomheden paa, at Formaaalsopsparring ikke er noget nyt inden for dansk Sparekassevirksomhed, idet f. Eks. talrige Sparekasser har oprettet Afdeling for Opsparing af Midler til „Egne Hjem“ og har søgt at fremme denne Bevægelse paa forskellig Vis, f. Eks. ved at give en højere Rente for de i disse Afdelinger indestaaende Midler. Inden for det allerede nu foreliggende historisk givne Sparekassesystem rummes altsaa allerede selve det Princip, hvorpaa de nye Spare- og Udlaansvirksomheder bygger deres Virksomhed, og denne Kendsgerning har ledet Fællesrepræsentationen hen paa den Tanke, om det dog ikke havde været naturligere fremfor at skabe en Særlovgivning om disse nye Selskaber at søge dem indarbejdet under den bestaaende Lovgivning, selv om dette maatte medføre, at de nye Virksomheder paa deres Side maatte undergaa visse Ændringer i deres Organisation og Virkemaade, ligesom ogsaa den bestaaende Lovgivning næppe inden for sine nuværende Rammer vil være i Stand til at rumme disse Virksomheder uden at ogsaa denne Lovgivning undergaaar visse Ændringer. En Løsning af Spørgsmaalet efter denne Linie maatte formentlig have hvilet paa et Samarbejde mellem Handelsministeriet og Sparekasserne, og allerede under 5. December f. A. henledte Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser Handelsministeriets Opmærksomhed paa de Spørgsmaal, der rejste sig i Forbindelse med Fremkomsten af disse Selskaber, idet man tilskrev Handelsministeriet saaledes:

„Som det formentlig vil være det høje Handelsministerium bekendt, er der i de senere Aar her i Landet oprettet forskellige Institutioner og Selskaber, der gennem en paagaende Reklame opfordrer Befolkningen til at betro dem opsparede Midler, idet Fordele snart paa dette, snart paa hint Omraade stilles Befolkningen i Udsigt, ofte paa en saadan Maade, at Befolkningen næppe helt er i Stand til at overse i alle sine Konsekvenser de lokkende Udsigter, hvormed der agiteres. Det drejer sig først og fremmest om A/S Bokas, om Selskabet Dansk Spare- og Byggeforening og om Andels-selskabet Jord, Arbejde og Kapital, men formentlig ogsaa om andre, der ved Anvendelse af Ordet „Spare“ vækker Forestillinger om en Forretningsførelse og Forvaltning i Lighed med den af Sparekasserne praktiserede. Det forlyder, at disse Selskaber trækker ikke ubetydelige Sparemidler til sig.